

Fredag 17 januari

Kenneth Sandberg

i Kävlinge får stanna i vänsterpartiet, om partistyrelsemötet den 7-8 februari följer rekommendationen från Lennart Beijer, partiets andre vice ordförande. Beijer har sammanträffat med Sandberg, varvid den senare lär ha beklagat vissa formuleringar i en insändare till den lokala annonstidningen, som hyllade Sveriges relativa homogenitet i etiskt och religiöst avseende.

Däremot är det oklart hur det blir med samarbetet mellan medlemmarna i Kävlinge, bl.a. inom kommunalpolitiken. Susanne Ståhl, partiets andra representant i fullmäktige, utsågs till minoritetsföreträdare med stöd av socialdemokratiska röster, något som Kenneth Sandberg offentligt har protesterat emot. Enligt uppgift ser hon inga möjligheter att arbeta tillsammans med den andra gruppen.

Antirasistiskt fackeltåg

blir det i Malmö fredag 31.1, med samling på Möllevångstorget kl 17. Ingemar Simonsson talar på avslutningsmötet. Bakom demonstrationen står bl.a. en rad politiska ungdomsförbund och fackliga organisationer.

Sydafrikansk pop

Med anledning av ANC:s 80-års jubileum turnerar en pop-trio i Sverige och kommer till Malmö söndag 26 jan. Trion som heter Tananas uppträder tillsammans med en artisten Vusi Mahlasela. Du kan se och höra dem på Café Barbro, Ungdomens Hus, Norra Skolgatan 20. Kassan öppnar kl 19. Biljetter å 80 kr beställs på 040/304730. Överskott till ANC.

Andra ronden för Vårdcentralen

Klostergårdens byalag inbjuder till informationsmöte onsdag 22 jan kl 19.30 i Helgeandsgården på Klostergården.

Lunds sjukvårdsstyrelses ordf. Benny Jönsson (m) kommer att ge bakgrunden till hur han ser på möjligheten för vårdcentralen på St Lars att överleva. Också övriga partier är inbjudna.

Göte Bergström

Kulturturism i Lund?

Lunds Turisttrafikförening har gjort en utredning om "Kulturturism i Lund" för att locka turister och konferensarrangörer.

Man börjar med att fråga sig vad vi är bra på och gör sedan en uppräkningslista av en rad punkter med tonvikten lagd på museerna, universitetet, större företag och kulturevenemang.

För att inte drabbas av storhetskänslor följer man också upp med vad man är dålig på. Det stora konstaterandet här: allt är stängt på sommaren.

Utgångspunkten i utredningen är att ett dynamiskt kulturliv skulle förstärka regionens image. Ett ökat antal besökare skulle bidra till en kulturell expansion. Ett väl fungerande kulturliv skulle göra det attraktivare för nya företag att lokalisera sig i Lund.

Ett av Lunds problem sägs vara småskaligheten. Vi saknar lysande fixstjärnor som en stor stadsteater, operahus mm. Därför måste man, som man något dunkelt uttrycker

det, sträva efter att visa det stora i det lilla, hur det till synes oanseliga kan vara både viktigt och berömt.

I motsats till många andra städer har Lund inte heller någon känd profil att knyta sitt namn till.

Framför allt är det en kommunal uppgift att marknadsföra kulturturismen. Lund skall utveckla ytterligare kvalificerade besöksmål för att kunna lanseras som "Skånes hjärta".

Kulturturismen får inte ta resurser från befintliga kulturlivet. Hoppet ställs inte oväntat till näringslivet. "Med tiden har företagets kulturintresse vuxit. Företagen ser kultur som en kraft som kan frigöra kreativitet. Kulturutövarnas skepsis till pengar från industrin har minskat då det visat sig att de inte lägger sig i det konstnärliga skapandet." Ett i hög grad tveksamt uttalande: inget företag lär satsa pengar på något de anser provokativt eller som inte ger önskad avkastning.

Lunds intressanta perioder sägs vara medeltid och nutid. Ett grepp

är att ge Lund en exotisk prägel genom att profilera det "danska" i Lund. Andra tänkbara ämnen är Slaget vid Lund, Uppfinningarnas Lund eller "Tre timmar i Lund i Piratens fotspår".

En central samlingsplats för besökande i Lund anses behövas. Detta skulle vara ett skyltfönster som museer, universitet, kommun myndigheter och företag kan utnyttja. Den lokal man har i tankarna är stadshallen.

Utredningen ger ett förslag till treårigt utvecklingsprojekt för att Lunds profil som kulturstad skall vårdas och utvecklas.

En hake är resonemanget är att vi måste ha ett kreativt kulturliv för att locka turister som i sin tur gör att kulturlivet ytterligare expanderar. Men för att ett kulturliv skall vara kreativt måste det utgå ifrån de människor som bor i Lund. Om hur man skall göra detta nämns i stort sett ingenting. Utredningen är full av vackra ord men saknar de flesta verklighetsgrundade förslag.

LR

Den skånska socialdemokratins kris och dess reformatorer

– Skånsk socialdemokrati är i kris. Vår provins var en gång socialdemokratins vagga i Sverige. Idag är den blivit ett borgerligt fäste. Vi ser – om vi blickar kring oss med plågsam ärlighet – ett politiskt och organisatoriskt elände.

Detta är inledningsorden till en motion som ska behandlas på de skånska socialdemokraternas årskonferens. Av de fem uphovsmännen kommer tre från Lund, och som huvudförfattare utpekas Morgan Johansson och Ola S. Svensson. Stadens arbetarekommun har låtit den gå vidare som enskild och vi förstår dem – det är ett massivt dokument om 23 täta sidor som spränger alla konventionella föreställningar om hur en motion ska se ut.

Men det är ett stort ämne som motionärerna har gripit sig an.

Skånska pampar

"Vilja, hopp och slit" lyder rubri-

ken, och motionen börjar med en dyster verklighetsbeskrivning. Borgarna har tagit över nästan överallt, inklusive i ett gammalt s-fäste som Landskrona. I Lund är socialdemokraterna näst största parti. Kollektivanslutningens avskaffande har lett till ett ras i antalet formella medlemmar. Men dessutom är aktiviteten dålig i flertalet föreningar och inriktningen nostalgisk. "Här träffas man för att dricka kaffe och resonera lite om borgarnas djävulighet och om Per Albins förträfflighet."

Man konstaterar att partiet har samma problem i hela landet men menar att det är särskilt uselt i Skåne. Här i landskapet sägs bilden av partiet i ovanligt hög grad vara formad av självbelåtna pampar. Som inte gillar kritik och debatt.

En viktig orsak till eländet är tydligen att det har varit för lite "slit". Kollektivanslutningen beskrivs som ett "opium" förrörelser:

man har fått medlemmar utan att behöva anstränga sej.

Tjänar s på delade val?

Eftersom motionärerna är missnöjda med många av sina företrädare vill de inte oväntat ha personval i parlamentariska församlingar. Detta är förvisso inget som avgörs av en distriktskonferens eller ens av en partikongress utan en grundlagsfråga, men motionen är alltså viitfamnande.

Dessutom vill man ha fler folkomröstningar och skilda valdagar, det senare med det välkända argumentet att kommunalpolitiken "kommer bort" med nuvarande system. Det är knappast sant. Den som har varit med länge minns att rikspolitiken dominerade starkt i kommunalvalen även före den gemensamma valdagens tid, och den allt större röstsplittringen visar att allt

forts nästa sida

Tid för folkstorm

Numera brukar finansministrar presentera församlingar och nedskärningar som "den enda möjliga vägen". Därmed talar man om för den vanliga, helt dödliga människan, att det inte är lönt att lägga sig i och försöka formulera egna synpunkter. Minsta pip från dessa helt vanliga människor och deras organisationer betraktas som egoistiska särintressen, som antligen måste ge vika för helheten.

Så blir enligt Wibble utsvalting av kommunerna, liksom karensdagar och slopad delpension en nödvändig solidaritetsakt med de arbetslösa. Problemet för Bildt och Wibble är att deras åtgärder får rakt motsatt effekt – de skapar nya arbetslöshetsarméer. Marschen mot ett alltnar segregerat samhälle har inletts. Det ser ut att gå undan. Regeringspolitiken har varit konsekvent i så mening att varenda steg som tagits har gynnat överklassen på vanliga löntagares bekostnad. De skattesänkningar Bildt fabulerade om i valrörelsen visade sig gälla de 4000 i riket som är mest ekonomiskt välbeställda, däribland många av regeringsmedlemmarna själva.

Utförsäljningen och privatiseringen av statlig och kommunal verksamhet är inget annat än organiserad stöld av gemensam egendom.

Det står helt klart; högern måste stoppas, och det kan inte vänta till valet 1994. Tills dess hinner så centrala delar av välfärden och rättvisesystemen raseras att det blir svåra att reparera igen.

Går det att stoppa högern?

Varken centern eller KDS, och egentligen inte folkpartiet heller, gick till val på att radera välfärden. Det bör gå att, med en tillräckligt stark folkstorm, få ett eller flera av dessa partier att vackla och dra sig ur högerns jämgrepp.

Nu är det alltså tid att organisera alla typer av protester, namninsamlingar, upprop, demonstrationer och strejker mot regeringspolitiken. Om det blir tillräckligt kraftfulla, och kommer från de mest olika grupper, kan de få en avgörande betydelse för samhällsutvecklingen.

Ett första steg är att sluta upp i buggnadsarbetarnas demonstration i morgon – lördag.

Vänsterpartiet Lund, styrelsen

Demonstrera

tillsammans med byggnadsarbetarna för rätten till arbete och mot den höga (bygg)arbetslösheten nu på lördag kl 11. Demonstrationen startar från Polhemsskolans gård, och arrangörerna föräkrar att där finns gott om parkeringsplatser.

ÅRSKRÖNIKA 1991.

Några fördomar

har vi verkligen inte i VB-redaktionen, men vi har i sanningens namn velat påpeka att många av de uppmärksammade brotten i Lund faktiskt inte begås av lundabor utan av tillresande från den krans av sovorter som omger staden.

I söndags var det tre ynglingar som gjorde inbrott eller inbrottsförsök i åtminstone femton bilar. Dessutom bröt de upp en myntautomat på Lund C, vilket i och för sig är allvarigare. Trion hör hemma i det på ytan så idylliska Dalby.

Röda Kapellet

har inletts vårens aktiviteter, eller åtminstone repetitionerna. Som vanligt sker de om söndagar kl 18.45 på Kapellsalen, och som vanligt är nya och gamla blåsare och trummare hjärtligt välkomna. Det blir under våren en hel del ny och mångstämmig musik, som en förberedelse för konsertveckan på Milos i juni.

En nybörjar/inskolningscirkel planeras också. Närmare upplysningar kommer förhoppningsvis i nästa nummer.

Forts "Den skånska ... fr sid 1

fler tar självständig ställning i de olika valen. Sen är det en annan sak att denna röstsplittning allmänt har drabbat den skånska (och inte minst den lundsiska) socialdemokratin, därför att den tydligen har haft en för dåligt profilerad eller inte tillräckligt trovärdig kommunalpolitik.

Ja till EG

Inom det nyväckta EG-motståndet hoppas man på anslutning från radikala socialdemokrater. Motionärerna är emellertid EG-vänner och vill ha ett Europas förenta stater, där de överstatliga organen även har hand om sådana socialdemokratiska kärnområden som trygghetsystem, skattepolitik och arbetslöshetsbekämpning. Som led i en sådan offensiv Europapolitik föreslår man att de skånska partiföreningarna upprättar kontakter med basorganisationer söder och väster om Östersjön och bl.a. anordnar studiecirklar i tyska!

Liksom många borgerliga debattörer tror motionärerna att provinserna kommer att stärkas när "mellaninstansen" nationalstaten får sin roll försvagad. Det finns en avsevärd skånsk självkänsla i motionen: "ingen del av Sverige har tillnärmelsevis så stark historisk, kulturell och ekonomisk regional identitet som Skåne". Hur är det med Gotland? Man pekar också på att den skånska organisationen sen gammalt inte är splittrad på län. Det är partiet ensamt om, påstås det, fast det är inte sant.

Men för dagen är det hos kommunerna och inte hos regionen som styrkan finns. Liksom partidistriktet är svagt i förhållande till de stora socialdemokratiska arbetarkommunerna. När riksdagslistan ska fastställas i fyrstadsregionen följer man enligt motionärerna partiets stadgar som säger att ombud från de berörda organisationerna ska besluta om kandidaterna på en gemensam konferens. I stället kvoterar de valbara namnen mellan de fyra städerna. Detta brännmärker motionärerna som "byegoism". Med ett samlat grepp på listan skulle man inte som nu råka ut för att bara en av de sju s-ledamöterna från fyrstads är kvinna.

Formella brottsståndare

Även på andra sätt vill motionärerna försvaga den apparat som arbetarkommunen, den socialdemokratiska kommunorganisationen, i dag utgör. De vill öka stadsdelsföreningarnas inflytande (och som en parallell kommunalnämndernas).

Motionärerna är kritiska mot socialdemokraternas rådslag, vars opinioner tydligen kan köras över genom att de ska tolkas av partistyrelsen. Liksom de anser att distriktsstyrelsen inte följer upp årskonferensernas beslut. Ett exempel är brofrågan där den skånska partiorganisationen fortfarande formellt är brottsståndare.

I stället för rådslag vill man ha beslutande medlemsomröstning. För debattens vitalisering krävs en skånsk socialdemokratisk tidskrift. (Av någon anledning överväger man inte tanken att debattera i Arbetet.)

Sakpolitiskt för motionärerna fram en rad kända vänster- och SSU-krav på miljöområdet: bilfria innerstäder, nej till golfbanor, bibehållen 90-gräns på motorvägarna.

Seg selv nok?

Alltså svidande kritik och konstruktiva förslag. I syfte och hopp om att kunna bryta den massiva borgerliga dominansen i Skåne.

forts på sista sidan

Rasist, nationalist?

På julafton hade Lars Dencik, professor i socialpsykologi vid universitetet i Roskilde en julbetraktelse på Dagens Nyheters kultursida under rubriken "Från Maastricht till Minsk". Han skriver om riskerna för växande rasism och nationalism i det nya Europa: "Modernism och kosmopolitism är siamesiska tvillingar. Traditionalismen kämpar alltid för etnisk och kulturell konformitet. Inte endast där, i Öst. Också här i vårt självförhållande. Västeuropa sticker den småborgerliga småfascismen fram sitt tryne.

Som territorialism med terrorhot och som hemvävd bygdechauvinism. Från IRA:s terrorbomber för eget territorium på Irland, ETA:s i Spanien, Front Nationals deportationsprogram i Frankrike, uppslutningen kring operett- och lodenfasismen i Österrike och det pyrande etniska inbördeskriget i Belgien till brandbombarna mot flyktingförläggningar i Sverige, skinnskallarnas våld och antisemitiska vrål och slagorden om att Bevara Sverige svenskt. (Eller Nej till EG-union.)

Några dagar senare kommer budskapet igen i DN, nu på den lätta sidan. Det är tecknaren Paul Ströyer som visar plakathållare med texterna "Sverige ska förbli svenskt", "Sverige åt svenskarna", och "Nej till EG".

Ströyer har jag inga synpunkter på. Hans specialare är satirer över folktoparter som anser att Sverige ska ha en alkohollagstiftning. Men Lasse Dencik känner jag som en kunnig och förnuftig människa med många goda insatser inom vänstern

i Lund. Kanske är han nu dansk medborgare och ska i så fall under det här året ta ställning i folkomröstning till om Danmark ska ansluta sig till EG-unionen.

Så kommer förra veckans VB och där säger Annika Åhnberg, kanske vänsterpartiets nästa partiledare: "I själva verket är den in-

skränkta, trångsynta och bakåtsträvande nationalism som förespråkas av 'NEJ TILL EG' - ett stöd till den framväxande rasismen och invandrarfientligheten."

Människor som jag har respekt för placerar alltså mig och andra som är tveksamma till EG-medlemskap i samma bås som rasister och nationalist. Jag vet inte hur jag ska försvara mig, det känns mest konstigt. För tjugo år sen fick man veta att man var en betald Peking-dräng när man stod och samlade pengar till Vietnam och när jag gick med i vänsterpartiet 1978 kom tillmälen om att man var Moskvas ombud. Men det var från

människor som inte begrep bättre.

Jag får väl säga att svenska flaggans dag och andra storsvenska festligheter kan jag vara utan, liksom det mellansvenska köket. Fädernas Kyrka har jag lämnat med lättnad och jag läser hellre Die Zeit än Svenska Dagbladet. Jag är en anhängare av FN (om än bedrövad över utnyttjandet av FN i kriget mot Irak), jag vill ha frihandel, jag är positiv till att Sverige tar emot mer flyktingar och (i rimlig skala) även andra invandrare; jag är övertygad om att det här landet mår bra av det. Sverige har varit ett invandrarland sen inlandsisen smälte, varför skulle vi sluta med det?

En enkel genomgång av bemärkta personer som offentligt uttryckt sin tvekan inför svensk anslutning till EG-unionen motsäger också rasismanklagelserna. Sven Lindqvist kan knappast kallas en trång nationalist, Per Gahrtns starkaste insatser som opinionsbildare har gällt Egypten och Palestina etc.

Är det nationalism och antimodernism som ligger bakom tvekan inför EG-unionen (jag talar inte om tullunioner utan om den nya stormakt som är under bildande i Europa - nu ska den visst ha kärnvapen också). Är det vi som är den småborgerliga småfascismens tryne? Det är ju sant att vi motsätter oss den nya internationella makten, men internationalism måste väl relateras till syften och former. I början på 40-talet var det många i Sverige som tyckte att Världssanden gick genom Europa och att historiens röst talade för nya och bredare konstellationer. Den nyordningen

mådde vi bäst av att stå utanför även om tveksamheten då betraktades som både småskuren och småborgerlig.

Jag anser inte att Sverige har någon särskild rätt till välfärd mer än andra länder i världen. Men jag vill att vi ska kunna bestämma över oss själva så långt det är möjligt. I stället: 80 procent av våra lagar ska stiftas i Bryssel, Europa ska få en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik, vid behov uppbackad av ett gemensamt försvar. Jag erkänner på denna punkt en nationell egoism: jag vill inte att mina barn eller barnbarn ska skickas ut med vapen försvara europeiska värden i Afrika eller Asien.

Jag tror att en del EG-anhängare är ute för att en gång för alla förankra Sverige i ett kapitalistiskt samhällssystem. Jag tror att andra anhängare ser fram mot ett liv där vinet är godare och gåsleverpasten billigare. Ytterligare andra tror att de sociala, ekonomiska och politiska problemen som vi har i världen och Sverige ska kunna hanteras bättre om vi blir medlemmar och talar om EG som ett "vänsterprojekt". Jag anser det senare optimistiskt intill gränsen för det naiva, men jag tänker inte ta heder och ära av dem.

EG-motståndets svaghet är bristen på alternativ, sa Johan Lönnroth, förnuftig ledamot av vänsterpartiets partistyrelse, i veckan. Javisst. Men anklagelserna om rasism och nationalism är förolämpningar och jag protesterar mot dem.

Sten Henriksson

Ett försök att svara riksdagsman Nilson

Sedan flera tunga v-företrädare, Annika Åhnberg, Ylva Johansson och nu senast Rolf L Nilson i VB 1/92 framträtt som mer eller mindre uttalade förespråkare för svensk EG-anslutning, får väl den gamla enigheten inom partiet i EG-frågan anses vara ett minne blott.

Ursnävt partitaktisk synpunkt kan man beklaga detta. Det hade varit en styrka, om vi hade kunnat ge den växande andelen EG-skeptiska svenskar ett klart och entydigt alternativ att samlas omkring. Det hade varit en styrka för nationen men också en styrka för oss själva som parti. Det "nedflyttnings-spöke" som motståndspressen söker mana fram, skulle sannolikt slutgiltigt ha förjagats.

Folkets väl före partiets

Men folkets väl går inte bara före storfinansens utan också framför vänsterpartiets. Det måste vara bra

för svenska folket om beslutet i en sådan ödesfråga som EG-anslutningen kan ske på basis av en fri och öppen debatt som möjligt. Mot den bakgrunden är det nog positivt att partiernas monolitiska åsiktspaket spricker upp både här och där. T.o.m. vänsterpartiets. Det papegojliknande tungotatet kan du ersättas av ett kunnigare och eftertänksamare tankeutbyte.

Rolf krav på fri och förutsättningslös debatt utan rop på lag och ordning och hot om uteslutning är därför lätt att instämma i. Att även riksdagsledamöter ska kunna delta i en sådan fri debatt finner jag självklart. Samtidigt finns här en problematik som Rolf med sin politiska erfarenhet måste vara medveten om. En förtroendevald kan avlägsna sig så långt från sitt partis linje att han inte längre är representativ för partiet. Det beror inte på kvardröjande "auktoritära drag i

vänstertraditionen" utan är en generell politisk lag som gäller för alla partier. Ture Königsons (fp) roll i ATP-striden är bara ett av de mera kända exemplen. Därmed vill jag på intet sätt ha sagt att vi nått en sådan situation i EG-frågan.

Rolf bygger, tycks det, en stor del av sin argumentation i EG-frågan på den allmänna värderingen, att internationalism är något gott, nationalism något dåligt. Samma resonemang föres av Annika Åhnberg i samma VB-nummer ("den inskränkta, trångsynta och bakåtsträvande nationalism som förespråkas av NEJ TILL EG - ett stöd till den framväxande rasismen och främlingsfientligheten" (sic!) och Ylva Johansson i DN (7/1) som gör sig till taleskvinna för den unga tagluffargenerationens kärlek till Europa.

Brist på analys

Hela detta synsätt tycks mig lindrigt uttryckt lida av en påtaglig brist på analys. En socialist är naturligtvis internationalist och motståndare till rasism och främlingsfientlighet. Men han är också medveten om att det finns olika slag av internationalism, en kapitalets och en arbetets nationalism. Den distinktionen efterlyser jag hos våra EG-förespråkare, liksom medvetandet om att Europa inte är detsamma som världen och att EG mycket väl kan utvecklas till en mot övriga världen avskärmad, protektionistisk och rasistisk "Festung Europa".

Ur viss synpunkt kan man hålla med Sven Grassman, som i sin senaste bok, "Det lydigaste landet", kal-

Forts på sista sidan

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet. (Se ovan)
NY ADRESS.....

Forts "Ett försök...

lar EG-debatten för en pseudodebatt, ekonomiskt sett. Skillnaden mellan ett EES-avtal eller annat frihandelsavtal och en full EG-an slutning tycks med hänsyn till de ekonomiska verkningarna vara marginella. Det handlar inte om att vi ska bli tvungna att leva på kålrötter eller bo i grottor (Ingela Thalén), om vi inte kommer med i EG! Sådant är bara papegojprat.

De betydelsefulla skillnaderna ligger av allt att döma på det politiska, inte minst utrikespolitiska planet. Vad det gäller är, som Sten Johansson i SCB framhöll i DN (5 jan) om vi ska kunna behålla vår statliga suveränitet och en demokrati som är något mer än en namnstämpel, eller om vi ska gå upp i en ny superstat som också måste bli en supermakt.

Alla tidigare supermakter har med jämna mellanrum invecklat sig i krig, de flesta av dem smutsiga. Därmed har också följt en social militarisering, en mentalitet som beundrar och belönar våld.

De nordiska samhällena har hittills varit unika genom att vara så civila. Det var väl denna egenskap som irriterade Hitler till den grad, att han lär ha kallat svenskarna "ein Volk in Pension".

I motsats till honom anser jag, att denna egenskap är ett så stort bidrag till civilisationen, att den bör bevaras till kommande släkten. Om jag förstår saken rätt, är detta den djupaste anledningen till att jag fortfarande säger nej till EG.

Lars-Arne Norborg

Forts "Den skånska socialdemokratin..."

Det kan nog gå, men inte lär socialdemokraterna förmå det av enbart egen kraft. Mönstret under förra valperioden, i både m-landstinget och de största kommunerna, var ju att det var vänsterkoalitioner som satt vid makten, dvs. att mp och v var med. Detta är fortfarande den realistiska vägen, även om det finns ett par aktuella skånska exempel på att borgarna inte kan hålla sams, vilket har gett gett röd majoritet i åtminstone fyra

Galjevången fick inte godkänt

Lantmäteriverket har avslagit Lunds kommuns begäran att ändra stavningen på namnet Galjevången till Galjevången. Efter en snart tioårig stavningsstrid får nu kommunen till slut dras med två olika stavningar av samma namn!

Det började i modern tid med fastighetsregisterreformen, som skulle träda ikraft för Lunds del den 1 mars 1983. Istället för stads-ägorna infördes "traktnamn" för fastigheter som inte utgjorde kvarter. En trakt skulle heta Galjevången öster om staden mellan Tunavägen och Dalbyvägen. Galjevångsvägen och Galjevångsbacken fanns ju redan.

Men lantmäteriverket sa nej redan då, namnet skulle stavas Galjevången enligt ortnamnsarkivet i Uppsala, som väl knappast kunde veta utan att fråga Lund. Det gjorde man, och Lund avstyrkte. Tyvärr avled dåvarande stadsingenjören Tengborg som annars drev frågan för ett j.

Det intressanta i tureerna är vem som i olika skepnader har yttrat sig i denna pikanta fråga. Det är nämligen den icke okände ortnamnsexperten Bengt Pamp i Lund. Det var han som en gång fick ortnamnsarkivet i Uppsala att avstyrka kommunens begäran att få stava med j, det är han som i egenskap av (s)-ledamot fick den numera avsomnade namnbered-

ningen att som en av sina sista åtgärder begära hos kommunen att även gatan skulle stavas med g, och det är han som nu i egenskap av underinstans till lantmäteriets remiss hos ortnamnsarkivet i Uppsala envisas med att rekommendera LMV att avslå kommunens begäran (förlåt begäran)!

Byggnadsnämnden, som ju gjorde tvärtemot vad namnberedningen önskade, får nu igen för gammal ost. Visserligen får man överklaga till kammarrätten, men kommer det gitter man knappast. Och någon namnberedning finns inte längre att återremittera till. Lund kommer att få finna sig i att ha både Galjevångsvägen och Galjevången på kartan - till evig äminnelse av den istadige Bengt Pamp.

Nå, har han rätt då? Därom tvistar han med andra lärde. Ragnar Blomqvist hävdade att namnet kom sig av "Gall jord", dvs ofruktbar jord, och därför borde stavas med j. Espman ansåg 1784 att "Gallie Wången" på Bergmans karta från 1704 borde heta "Galle-vången" efter en Tyfve Galle, som hade ägt marken därstädes. Någon galge har där i alla fall inte funnits. Ett sätt att slippa både j och g vore kanske att begära hos statens lantmäteriverk att få ge den dess ursprungliga namn, Gallevången?

Thomas Schlyter

Hyresrätter blir bostadsrätter på Klostergården?

Under denna veckan håller Götabanken tillsammans med sin advokatbyrå informationsmöte där de erbjuder hyresgästerna på Sunnåväg 2 och Gråvådersvägen 4 att bilda bostadsrätter. Dessa bostadsrätter skulle om de förverkligas betyda att pensionärer med låg pension och låginkomsttagare ej är välkomna, enligt Götabanken, därför att insatsen är så stor. Med andra ord fördubblas i stort sett nuvarande månadsutgifter om fem år, då det stora lånet på 80 miljoner ska amorteras och det inte längre bara är räntan på 16,25% som under de första åren.

Det skulle betyda ett utpräglat kategoriboende. Bostadsrättsinnehavarna skulle bestå av unga friska människor med obegränsade inkomster

image här i provinsen och stärkt de rödgröna koalitioner. Det hade varit ett konstruktivt "kommunalt samband", för att använda Erlanders gamla term. Men vare sig regering eller distrikt tycks ha vädrat möjligheten.

Det är skada att inte heller motionens radikala socialdemokrater tycks göra det.

Gunnar Sandin

Marx för 90-talet?

Seminarie serie om marxismen och samhällsvetenskaperna. Personliga erfarenheter av gårdagens politiska kultur och Marx' läsning; marxismens betydelse för den egna forskningen; Marx i morgon - begränsningar och möjligheter?

- Gunnar Olofsson, Sociologiska institutionen inleder om: "Marxismen och analysen av socialdemokratien". Tid: tisdag 21 jan. kl 14 - 16 i lärosal 1, 1:a vån. Alla hjärtligt välkomna.

Kortkurser på Kvarnby

SJÄLVSTYRE I ARBETET Fre-Lö 24,25 jan. Alternativt arbetsorganisation i det moderna samhället. Makten på arbetsplatsen. Möjligheter till förändring. Med Bengt Karlsson, forskare i arbets-sociologi. Kursavgift 300 kr inkl mat. Anmälan omg. Startfre kl 14. VAD VILL VÄNSTERN? Lör 8 febr. Kraven på förnyelse inom vänstern är stora. Vänsterpartiet ska anta ett nytt program. Med hjälp av representanter för programkommisionen och ett programförslag som ska ut på remiss diskuteras vi vänsterns väg och mål. Kursavgift inkl mat 75 kr. Anmälan senast 2 febr. Anmälan till Kvarnby Folkhögskola, Kvarnbygatan 543, 212 91 Malmö Tel. 040/49 43 13

MÖTE MÖTE

KOMPOL Möte må 20.1 kl 19.15 Planering av den kommunala mötesverksamheten.

HANNAS FLÄKT Rep på Palaestra Sö kl Sö 19.1 kl 17. Möte Ti 21.1 kl 19 hos Essie.

RÖDA KAPELLET Sö 19.1 kl 18.45 rep på Palaestra. Repertoar: Cafèrepertoaren, bl.a. 164, 247.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av bl. a Thomas Schlyter, Lars Ragvald, Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer: Gunnar Sandin, tel 13 58 99. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69